

**ויציאו את המקלל אל מחוץ למחנה וירגמו אותו אבן (כד, כג)**

אן גבי מקלל כתיב רק "ירגמו אותו אבן", ויש ליתן טעם במה נשתנה מהר דמקושש עצים ביום השבת דכתיב ביה (במדבר טו, לה) "מות ימת האיש רגום אותו באבניים וגו'". והנראה, דהנה אמרו חז"ל (סנהדרין עח, ב; פ, ב) דבמקושש יודע היה משה שבן מיתה הוא, אבל במגדף לא ידע שבן מיתה הוא והוא מיתתו בלבד התראה רק הוראת שעה. לפיו זה א"ש דמקושש היה מחייב מיתה בהתראה למיתה סתם מב"ד וכשנגמר דבריו הוא בר קטלא, וזה אם אחרים חבלו בו הרי הם פטורים (ערכין ו, ב). הילכך אמר במקושש "מות ימת האיש", אבל כאן דלא נידון בב"ד רק הי' דין מהש"ת כהרוגי מלכות, لكن לא כתוב ביה רק "ירגמו אותו כל העדה" ולא "מות ימת" כיוון דהיה בלבד התראה

**מקור: משך חכמה**